

HVDOR SPØRET ENDER

Et Fastaval scenarie af
Anne Ratzer & Lars Kroll

DUSØRJÆGEREN

“Bounty”

En lok af dit hår snor sig fri i den pludselige brise, og kilder dig på halsen. En kort trækning ved øjnene røber din irritation, men du lader det ikke aflede din opmærksomhed længe. Det er der slet ikke plads til, ikke her, ikke med disse mænd omkring dig.

Du plejer at kunne vurdere andres hensigt, måle deres farlighed ud fra hvordan de reagerer, når de finder ud af hvem du er. Hvad du er. En kvindelig revolvermand. Det får altid fremprovokeret et eller andet. Et fnys, et løftet øjenbryn, latter, vantro. Jo større reaktion, jo mindre er truslen. Disse mænd kender dig imidlertid alt for godt, og er for dygtige til at røbe noget om sig selv, du ikke allerede ved.

Du ser rundt på de andre, studerer deres ansigter, kropssprog, de små tegn der kan give dig et indtryk af situationen.

Veteranen er ikke helt ung længere, men i dine øjne gør det ham kun farligere: Hvis man kan overleve længe nok til at blive en gammel mand med alle de krige og konflikter, han har været blandet ind i, er man farlig. Meget farlig. Gambleren er en charmer. Selv nu, lige her, hvor I alle er på kanten af døden, ser du et lille smil spille om hans læber. Det smil der enten betyder at han har esser på hånden, eller at han bluffer om hele puljen. Det samme smil, det samme pokerfjæs.

Og den Lovløse. Mens dit blik løber over hans vejrbidte ansigt, slår det dig hvor mange ligheder, der er mellem jer, trods de åbenlyse forskelle. Han følger sine egne regler, sit eget æreskodeks, og går sine egne veje, som du også har gjort det. Skæbnen har bragt jer på hver sin side af loven mange gange, men måske kunne det lige så godt have været omvendt.

SPØRGSMÅL TIL INSPIRATION

Din vej hertil har ikke været som de andres. Selvfølgelig. En kvindes vej er altid forskellig fra en mands, hvor meget du end har ønsket det anderledes. Mænd kan gøre hvad de vil, slå sig ned i en by alene uden at nogen stiller spørgsmål, rejse videre uden at nogen løfter et øjenbryn. En mand med et ry for at være farlig skræmmer de fleste fra at stille dumme udfordringer; en kvinde med det samme ry er en provokation.

Men det har også haft sine fordele at være kvinde. Du kan gemme dig bedre, forklæde dig og tage en anden rolle, og ingen kan genkende dig, ingen tror at den pæne frue med højhalset kjole og parasol i virkeligheden er en dusørjæger, med revolveren gemt i en kurv over armen. Eller at den kraftigt malede kvinde i saloonen, hende med den nedringede, røde kjole, har spidsen af en kniv prikket i ryggen på den fulderik, hun slæber afsted med. Du har skrabet utallige dusører til dig fordi dit mål ikke har vidst hvem du var, før det var for sent.

Du har været dusørjæger i mange år, og du er god til det. Nu har du passeret de 40. De første grå hår er begyndt at dukke frem, rynkerne bliver flere, de lange dage på hesteryg føles lidt hårdere end da du var yngre. Hvor længe kan du blive ved? Hvad vil du gøre, når revolveren ikke længere føles som din forlængede arm, når synet begynder at svigte og reaktionerne bliver langsommere?

- **Holder du af at være dusørjæger? Giver jagten dig et kick, eller er det kun for pengenes skyld?**
- **Har du nogensinde været på den anden side af en dusør? Været den jagede, i stedet for jægeren?**
- **Er der grænser for hvad du vil gøre for at fange dit mål?**
- **Hvad drømte du om, da du var yngre? Hvilke drømme har du måttet give slip på undervejs?**
- **Hvem vil savne dig, når du dør?**